

[Ivar Nørgaard]

som uafhængige personer. Det har da også hele tiden været tanken, det blev også fremhævet, da man oprettede rådet. Men dengang formulerede man uafhængigheden ved blot at sige konkret, at man ikke måtte være medlem af folketinget. Jeg og mit parti finder, at det er vigtigt yderligere at understrege denne uafhængighed, og da der ikke indtil i dag er kommet bedre forslag end det, der er fremsat her af de radikale, så kan vi tilslutte os, at man præciserer denne uafhængighed ved også at nævne, at formandskabet skal være uafhængigt af faglige og erhvervsmæssige organisationer og interesser.

Det er jo åbenbart, at absolut uafhængigt af politiske holdninger eller af synspunkter og interesser er der intet menneske der kan være. Men vi har jo her på det seneste set et eksempel på, at en vismand direkte er bestyrelsesmedlem i et af de største privatkapitalistiske foretagender her i landet, som ofte har aftaler og kontrakter med samfundet, og jeg vil nok mene, at dér kan det i hvert fald siges, at man er kommet over på den anden side af grænsen, hvis det bliver formuleret sådan, som de radikale foreslår. Så derfor vil jeg sige til økonomiministeren, at selv om der kan være problemer med at finde ud af, hvordan det forholder sig i grænsetilfælde, så er der også åbenbare tilfælde og situationer, hvor man må sige, at her falder det ind under bestemmelsen. Jeg tror, det ville være sundt, at vi fik nedfældet det i loven, og derfor vil vi gerne støtte forslaget fra det radikale venstre.

Gammelgaard (KF):

Vi finder det godt med et partipolitisk uafhængigt fagøkonomisk analyseorgan, som det økonomiske råd er. Det økonomiske råd blev oprettet i 1962. Baggrunden var, at man ønskede en samordning af de forskellige økonomiske interesser i landet. Jeg synes, at det er interessant at bemærke, at med oprettelsen af det økonomiske råd blev indkomstpoltikken fastslået som et afgørende led i den økonomiske politik; det vil jeg gerne understrege her i dag.

Det økonomiske råd repræsenterer jo mange forskellige interesser. Når vi ser på selve formandskabet – de tre økonomiske vismænd – så vil jeg gerne på mit partis vegne fremføre, at vi ikke finder, at der har væ-

ret grund til at sætte spørgsmålstegn ved uafhængigheden af det virke, som hidtil er blevet udført af de skiftende formandskaber.

Vi er ikke tilhængere af den ændring i loven, som det radikale venstre foreslår. Hvis man gennemfører den ændring, tror jeg, det bliver svært overhovedet at få udnævnt vismænd. At blive vismand kræver jo et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag, det kræver en tilstrækkelig indsigt, det kræver et tilstrækkeligt engagement i den samfundsøkonomiske debat, og hvis man sætter de ord ind i loven, som det radikale venstre foreslår, så vil det i virkeligheden blive meget svært at finde fagøkonomer, som kan leve op hertil.

Ud over dette vil jeg fremhæve, at det, som det radikale venstre ønsker indføjet, er forholdsvis upræcist formuleret. Også økonomiministeren var inde på det. Hvordan skal uafhængighed egentlig opfattes? Hvad er det for faglige og erhvervsmæssige organisationer og interesser, som er omfattet af forslaget? Hvis man skal leve op til den usikkerhed i formuleringen, den brede formulering, så bliver det svært at finde kandidater til det økonomiske råds formandskab i fremtiden.

Derudover forstår vi ikke den holdning, som kommer frem i det radikale forslag, hvor man ligefrem mener, at det er noget negativt, hvis medlemmerne af formandskabet i det økonomiske råd har indsigt i praktiske forhold i erhvervslivet. Vi mener, at det er noget positivt.

Som sagt finder vi ikke, at der har været grund til i noget tilfælde at sætte spørgsmålstegn ved uafhængigheden af det økonomiske råds formandskabs virke, og vi finder ikke, at der er grundlag for at foretage den ændring i loven, som det radikale venstre foreslår.

Povl Brøndsted (V):

Da det økonomiske råd blev vedtaget oprettet her i folketinget i 1962, var det jo ud fra ønsket om at få et ekspertorgan, der sagligt, alsidigt og dybtgående kunne lægge de økonomiske problemstillinger frem, også til gavn for folketingets arbejde. Det er altså først og fremmest ekspertise, man spørger efter, når man udvælger de personer, der skal sidde i det økonomiske råds formandskab. Ekspertise betår af to ting: det er selvfølgelig for det første, at man er en dygtig